

Tisková zpráva: *Čokoládová krev* Radky Denemarkové

Jako jediná autorka má Radka Denemarková čtyři ocenění Magnesia Litera, navíc každé v jiné kategorii. Prestižní ceny sbírá i ve světě. Její knihy byly přeloženy do třidvaceti jazyků. Po Hodinách z olova jí v nakladatelství Host právě vychází román Čokoládová krev.

Román popisuje devatenácté století z okna vlaku, za nímž se míhají tři hlavní postavy: John D. Rockefeller, George Sandová a Božena Němcová.

„Vlak používám i jako mentální paralelu: sedím v pomyslném vlaku, který projíždí devatenáctým stoletím, a zachycuji výjevy za oknem jako ucelené miniromány. Stejný vlak jede zpátky a výjevy za oknem vidíme z jiné perspektivy, zpřesňují se. Nejde o chronologické vyprávění, jde o román témat, o paralely národní, rodinné, společenské. Ostatně fyzika už ukázala, že dělení času na minulost a budoucnost je mylné, čas je zhuštěný, proto mohu být v románu tehdy i dnes, v devatenáctém i v jedenadvacátém století. Vlak zrychluje, proto se zrychluje i tempo románu,“ vysvětluje spisovatelka. A dodává, že kamkoli jsme jako civilizace po kolejích, které začaly být v našem světě hustě pokládány právě v devatenáctém století, dojeli, tam jsme to jako lidstvo vydrancovali: „Rytmus vlaku opakuje pokrok, pokrok, pokrok. A dnes víme, kam ten pokrok vede, jak jsme si podřezali větve sami pod sebou. Vlak vyjíždí v devatenáctém století, americký sen může žít úzká privilegovaná vrstva mužů na úkor zbytku světa, ostatní jsou odpad. Neexistuje stejná startovní pozice. Z různých důvodů, třeba proto, že jsme se narodily jako ženy,“ říká Denemarková.

Minulost prolnutá se současností

Zatímco Rockefeller byl jedním z prvních oligarchů, Božena Němcová naopak doplácěla na to, že je žena a pochází z chudých poměrů. Vyprávět její příběh nově (či spíš vrátit ji zpátky k ní samé) je i ambicí *Čokoládové krve*. Denemarková pročetla všechny její texty, za nejautentičtější považuje korespondenci, dochází ale i k revizi postavy babičky, která v *Čokoládové krvi* není tou milující laskavou osobou, ale lpí na tradicích a rituálech tak, že dětem způsobuje traumata a jizvy. Postava George Sandové pak stojí v kontrastu k Němcové — být autorkou v devatenáctém století bylo složité, ale pokud taková spisovatelka měla jmění, mohla si zároveň dopřát víc tvůrčí svobody než chudá a nemocná Němcová. Přesto jsou si obě ženské postavy podobné: „George Sandová a Božena Němcová emancipaci nehlásaly na barikádách a tribunách ideologií. Emancipaci žily bez ohledu na dobové konvence, a nemusely o ní mluvit,“ stojí v románu.

Přestože se to na první pohled může zdát, *Čokoládová krev* není historický román, Denemarková prokládá sto padesát let staré příběhy současnými paralelami, glosuje z dnešního pohledu, vkládá angažované komentáře, je autobiografická. „Skutečná literatura není produkt ani čtivo, je to něco, co žijeme a za co ručíme životem. O nic menšího se tu nehraje. Jsem po dopsání každého románu fyzicky i vnitřně poničená. Já jsem román, který píšu. Každá kniha, kterou napíšu, je i moje autobiografie, jsem to já,“ vysvětluje Denemarková. A tak se v *Čokoládové krvi* nejedná jen o devatenácté století, ale autorka ostře zmiňuje i události současné — třeba když uvádí, že Rockefeller by klidně nechal unést svého syna na Krym, nebo když mluví o současných poslancích a o tom, jak nečtou literaturu.

Ropa, inkoust i krvotok

Název románu *Čokoládová krev* odkazuje k několika „krvím“. Je ropou, kterou země začala v devatenáctém století ronit a která zásadním způsobem proměnila a ovlivnila společnost, politiku i

ekonomiku světa. Zobrazuje i menstruační krev, jež stigmatizuje a odlišuje, vytváří druhé pohlaví. Ostatně Božena Němcová měla gynekologické problémy a trpěla „krvotokem“, jak psala, dodnes se přesně neví, o jakou nemoc šlo, v každém případě i tahle krev byla stigmatizující a komplikovala jí život. V neposlední řadě je *Čokoládová krev* z názvu inkoustem, kterým Sandová i Němcová psaly a který po staletí zapisoval lidské příběhy, skrze něj se ženy mohly emancipovat, vyprávět o sobě a svém údělu a někdy i formulovat své požadavky nebo sny. Inkoust má podstatnou roli i v autorském přístupu Radky Denemarkové: „První verze románů píšu rukou. Po *Hodinách z olova* jsem si zničila rameno. Psaní je pro mě fyzická záležitost. Po staletí všichni psali rukou a já jen pokračuji v jejich tradici, ukazuji tím, že literaturu beru vážně.“

Knihu vám ráda zašlu k recenzi.

Klára Kubíčková
nakladatelství Host
774 443 602
kubickova@hostbrno.cz
www.hostbrno.cz